

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη απούλοποιημένη σήμανση και έκδοσή του, με προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή. Αθήνα, 20/02/2024 09:48:10 EEST, Ο Γραμματέας: Γεωργίου ΡΑΦΑΗΛΗΣ

9

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

2436 /2024

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Ελένη Στεργίου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αθανάσιο Τσώτα, Πρωτοδίκη, Κρυσταλλία Κανναβού, Δικαστική Πάρεδρο-Εισηγήτρια και το Γραμματέα Βασίλειο Βουγιούκα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 20 Φεβρουαρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του ενάγοντος: [Name], του [Name] κατοίκου [Address] Αττικής (οδός [Address] αρ. [Address]), με ΑΦΜ [Tax ID] ο οποίος προκατέθεσε προτάσεις, υπογεγραμμένες από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Δημήτριο Φουφόπουλο (ΑΜ ΔΣΠ 4142), δυνάμει του από 2023 ιδιωτικού εγγράφου παροχής πληρεξουσιότητας με βεβαιωμένο το γνήσιο της υπογραφής του και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Της εναγομένης: [Name] ([Name]), του [Name] κατοίκου [Address], με ΑΦΜ [Tax ID], η οποία προκατέθεσε προτάσεις, υπογεγραμμένες από τον δικηγόρο [Name] (ΑΜ [Name]) και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Η ένδικη διαφορά ξεκίνησε με την από 1 023 αγωγή του ενάγοντος, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου στις 2023 με αριθμό κατάθεσης δικογράφου , η συζήτηση της οποίας, μετά το πέρας των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 237 του ΚΠολΔ, προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, με την από πράξη του Προέδρου Πρωτοδικών, και γράφτηκε στο πινάκιο με αύξοντα αριθμό 1

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, μετά την εκφώνησή της κατά τη σειρά εγγραφής της στο οικείο πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως αναφέρεται ανωτέρω.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 94 παρ. 1, 96 παρ. 1, 104 και 105 ΚΠολΔ συνάγεται, ότι οι διάδικοι έχουν υποχρέωση να παρίστανται στα πολιτικά δικαστήρια με πληρεξούσιο δικηγόρο, διοριζόμενο είτε με συμβολαιογραφικό έγγραφο είτε με προφορική δήλωση στο ακροατήριο, καταχωρισμένη στα πρακτικά είτε με ιδιωτικό έγγραφο, εφόσον η υπογραφή εκείνου που παρέχει την πληρεξουσιότητα βεβαιώνεται από δημόσια, δημοτική ή άλλη αρμόδια αρχή ή από δικηγόρο. Αν ο διάδικος δεν εκπροσωπείται με πληρεξούσιο δικηγόρο, όπου είναι υποχρεωτική η παράστασή του, ή παρίσταται με δικηγόρο και δεν αποδεικνύεται η ύπαρξη ρητής πληρεξουσιότητας, που απαιτείται κατά τη συζήτηση της υπόθεσης (και δη, χορηγηθείσα με τους ως άνω περιοριστικά αναφερόμενους τρόπους), την ύπαρξη της οποίας πληρεξουσιότητας ερευνά αυτεπάγγελα το δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης, ο διάδικος αυτός θεωρείται δικονομικά απών και δικάζεται ερήμην, εφόσον βέβαια του έχει επιδοθεί νομίμως κι εμπροθέσμως η αγωγή (ΟΛΑΠ 8/2009, ΟΛΑΠ 13/2008, ΑΠ 113/2017, ΑΠ 89/2014, ΤΝΠ Νόμος). Κατά δε, τη διάταξη του άρθρου 227 ΚΠολΔ «αν υπάρχουν τυπικές παραλείψεις που μπορούν να αναπληρωθούν, ο [...] εισηγητής καλεί να τις συμπληρώσει και μετά την συζήτηση, τον πληρεξούσιο δικηγόρο [...], τάσσοντας εύλογη κατά την κρίση του προθεσμία. 2. Η πρόσκληση γίνεται και τηλεφωνικώς, ο δε γραμματέας βεβαιώνει με σημείωση στο εσωτερικό του φακέλου της δικογραφίας τον χρόνο της ειδοποίησης, τα ζητούμενα στοιχεία και την προθεσμία». Τέλος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 237 παρ. 1 εδαφ. β' και γ' του ίδιου Κώδικα

Θεωρήθηκε
Η
Εισηγήτρια

«Μέσα στην ίδια προθεσμία κατατίθενται το αποδεικτικό επίδοσης της αγωγής, καθώς και τα πληρεξούσια έγγραφα προς τους δικηγόρους κατά το άρθρο 96. Σε περίπτωση έλλειψης των πληρεξουσίων εγγράφων εφαρμόζεται το άρθρο 227. Αν δεν κατατεθούν τα πληρεξούσια έγγραφα μέσα στην προθεσμία που θα ταχθεί, το δικαστήριο εκδίδει οριστική απόφαση επί της αγωγής». Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων καθίσταται σαφές ότι μη προσκομιδή του κατ' άρθρο 96 ΚΠολΔ πληρεξουσίου εγγράφου μετά την παρέλευση της κατ' άρθρο 227 ΚΠολΔ ταχθείσας προθεσμίας, συνεπάγεται την ερημοδικία του διαδίκου. Άλλωστε, σύμφωνα με το άρθρο 271 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ, εάν ο εναγόμενος δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, εάν η αγωγή επιδόθηκε σε αυτόν νόμιμα και εμπρόθεσμα κατά τις διατάξεις των άρθρων 215 παρ. 2, 237 και 238 ΚΠολΔ. Σε περίπτωση νόμιμης και εμπρόθεσμης επίδοσης, η υπόθεση συζητείται ερήμην του εναγομένου, άλλως θεωρείται η αγωγή ως μη ασκηθείσα (ΠΠρΑθ 895/2021 δημοσιευμένη στην ΤΝΠ Νόμος, Μ. Μαργαρίτης-Α. Μαργαρίτη, ΕρμΚΠολΔ, έκδ. 2018, τόμ. Ι, άρθρο 271, σελ. 474, αρ. 2). Στην προκειμένη περίπτωση, από την υπ' αριθμ.

23 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθήνας, ου, που επικαλείται και προσκομίζει ο ενάγων, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αγωγής, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην εναγομένη, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 126 περ. α, 128 παρ. 4 και 215 παρ. 2 του ΚΠολΔ (όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου δεύτερου του άρθρου 1 του Ν. 4335/2015), ήτοι εντός της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της. Πλην, όμως, στο πλαίσιο του, κατ' άρθρο 104 εδ. β' ΚΠολΔ, αυτεπάγγελτου ελέγχου της πληρεξουσιότητας των διαδίκων, διαπιστώθηκε ότι δεν αποδεικνύεται η εκ μέρους της εναγομένης χορήγηση πληρεξουσιότητας στον υπογράφοντα τις κατατεθείσες προτάσεις της, δικηγόρο Α.Μ. Δ.Σ

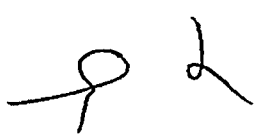
Διαπιστωθείσας, δε, της εν λόγω έλλειψης και δεδομένου ότι η εναγομένη δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο μετά του ανωτέρω δικηγόρου κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, ώστε να δύναται να θεωρηθεί ότι έχει θεραπευτεί η έλλειψη από τη μη προσκόμιση έγγραφης πληρεξουσιότητας προς αυτόν, ο ανωτέρω δικηγόρος εκλήθη τηλεφωνικά, στις Ι, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 227 ΚΠολΔ από την Εισηγήτρια της υπόθεσης προκειμένου να συμπληρώσει την, μετά την συζήτηση της υπόθεσης, διαπιστωθείσα τυπική παράλειψη, προσκομίζοντας το

έγγραφο παροχής πληρεξουσιότητας της εναγομένης μέχρι τις , ενώ μετά το πέρας της ως άνω προθεσμίας εκλήθη εκ νέου από την Εισηγήτρια της υπόθεσης στις , οπότε και του δόθηκε νέα προθεσμία να προσκομίσει το έγγραφο της πληρεξουσιότητας μέχρι την και ώρα 12.00 μμ. Πλην, όμως, αυτός δεν ανταποκρίθηκε στη σχετική υποχρέωσή του και δεν προσκόμισε το αιτηθέν έγγραφο εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Επομένως, ενόψει της διαπιστούμενης έλλειψης πληρεξουσιότητας του υπογράφοντος τις κατατεθείσες, για λογαριασμό της εναγομένης, προτάσεις δικηγόρου, η οποία συνεπάγεται την ακυρότητα των επιχειρηθεισών, στο όνομα της συγκεκριμένης διαδικού, πράξεων της προδικασίας και την μη προσήκουσα παράσταση αυτής, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 94 παρ. 1 ΚΠολΔ, και δεδομένου ότι ο ενάγων παρίσταται κανονικά στη δίκη, έχοντας εμπρόθεσμα και νομότυπα καταθέσει, διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του, προτάσεις, πρέπει η μη προσηκόντως παριστάμενη στην παρούσα δίκη εναγομένη να θεωρηθεί δικονομικώς απύσασα και να δικασθεί ερήμην, σύμφωνα με τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην ανωτέρω νομική σκέψη.

Θεωρήθηκε
Η
Εισηγήτρια

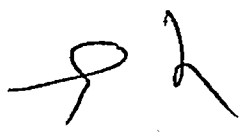
I. Από τη διάταξη του άρθρου 57 του ΑΚ προκύπτει ότι, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του, έχει δικαίωμα να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον. Με την παραπάνω διάταξη προστατεύεται το δικαίωμα της προσωπικότητας, το οποίο αποτελεί πλέγμα αγαθών που συνθέτουν την υπόσταση του προσώπου, με το οποίο είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένα. Τέτοια αγαθά είναι, μεταξύ άλλων, τα σωματικά αγαθά, τα ψυχικά, η τιμή κάθε ανθρώπου, η ελευθερία, η οποία περιλαμβάνει τη δυνατότητα ακώλυτης ανάπτυξης κάθε ανθρώπινης ενέργειας, η σφαίρα του απορρήτου και το άσυλο της κατοικίας (βλ. Α. Γεωργιάδη- Ν. Σταθόπουλου, Αστικός Κώδικας, τόμος πρώτος, υπό το άρθρο 57, σελ. 100 και επ.). Η κατά τα προαναφερόμενα παρεχόμενη προστασία του δικαιώματος της προσωπικότητας περιλαμβάνει θετικώς μεν τη δυνατότητα του ατόμου να μετέρχεται όλες τις εξουσίες που περικλείονται στο άνω δικαίωμα και να απολαμβάνει όλα τα αγαθά που το δικαίωμα αυτό του διασφαλίζει, αρνητικώς δε τη δυνατότητα του ατόμου να αποκρούει κάθε παράνομη προσβολή του εν λόγω δικαιώματος του. Επιπλέον, κατά το άρθρο 59 του ίδιου Κώδικα, το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί να καταδικάσει τον υπαίτιο και σε ικανοποίηση της ηθικής βλάβης του προσβληθέντος και ειδικότερα να τον υποχρεώσει σε πληρωμή

χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα ή σε οτιδήποτε άλλο επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Προϋποθέσεις για την προστασία της προσωπικότητας, της οποίας η παράνομη και συγχρόνως υπαίτια προσβολή συνιστά ειδικότερη μορφή αδικοπραξίας, οπότε συνδυαστικά εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 914, 919, 920, 932 ΑΚ, είναι, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραπάνω άρθρων: α) Η ύπαρξη προσβολής της προσωπικότητας με πράξη ή παράλειψη άλλου, που διαταράσσει μια ή περισσότερες εκδηλώσεις της σωματικής, ψυχικής, πνευματικής και κοινωνικής ατομικότητας του βλαπτόμενου κατά τη στιγμή της προσβολής, β) Η προσβολή να είναι παράνομη, που συμβαίνει όταν γίνεται χωρίς δικαίωμα ή με βάση δικαίωμα, το οποίο, όμως, είτε είναι μικρότερης σπουδαιότητας στο πλαίσιο της έννομης τάξης, είτε ασκείται υπό περιστάσεις που καθιστούν την άσκησή του καταχρηστική, κατά την έννοια των άρθρων 281 ΑΚ και 25 παρ. 3 του Συντάγματος, γ) Υπαιτιότητα (πταίσμα) του προσβολέα, όταν πρόκειται ειδικότερα για επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης, λόγω ηθικής βλάβης, εξαιτίας της παράνομης προσβολής της προσωπικότητας (ΟΛΑΠ 2/2008, ΑΠ 292/2020 ΤΝΠ Νόμος). Και, δ) επέλευση ηθικής βλάβης στον προσβληθέντα, τελούσα σε αιτιώδη σύνδεσμο με την παράνομη και υπαίτια προσβολή. Η προσωπικότητα του ανθρώπου μπορεί να προσβληθεί σε οποιαδήποτε έκφανση ή εκδήλωσή της (σωματική, πνευματική, ηθική, τιμή, κλπ). Έτσι, η απόδοση σε κάποιον πράξεων που η κοινωνία αποδοκιμάζει, διότι ενέχουν απαξία, εμπίπτει στα όρια της προσβολής της προσωπικότητας. Τέτοιες δε πράξεις, διαταρακτικές της κοινωνικής προσωπικότητας του ανθρώπου, είναι και εκείνες που εμπεριέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής ή επαγγελματικής εντιμότητας του προσώπου, ενώ αδιάφορη για το χαρακτήρα της προσβολής ως παράνομης είναι η φύση της διάταξης, που ενδέχεται, με την προσβολή, να παραβιάζεται και η οποία έτσι, μπορεί να ανήκει σε οποιοδήποτε κλάδο ή τμήμα του δικαίου (ΑΠ 518/2023, ΑΠ 1180/2022, ΑΠ 972/2020, ΤΝΠ Νόμος). Συνεπώς, παράνομη προσβολή της προσωπικότητας δημιουργείται και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως η εξύβριση η απλή ή συκοφαντική δυσφήμιση που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362, 363 ΠΚ (ΑΠ 518/2023 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 605/2021 δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα www.argeiospagos.gr, ΑΠ 292/2020, ΑΠ 1394/2017, ΑΠ 726/2015, ΑΠ 1216/2014, σε ΤΝΠ Νόμος). Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ, όποιος με οποιονδήποτε τρόπο, ενώπιον τρίτου, ισχυρίζεται ή διαδίδει, για κάποιον άλλο, γεγονός, που μπορεί να

βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του, διαπράττει το έγκλημα της δυσφήμισης, και αν το γεγονός αυτό είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι τούτο είναι ψευδές, τότε διαπράττει το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης. Για την στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης αμφοτέρων των άνω εγκλημάτων απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση από τον υπαίτιο, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο, ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλο γεγονότος που θα μπορούσε να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του. Ως γεγονός, κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, νοείται κάθε συγκεκριμένο περιστατικό του εξωτερικού κόσμου, που ανάγεται στο παρελθόν ή παρόν, υποπίπτει στις αισθήσεις και είναι δεκτικό απόδειξης, καθώς και κάθε συγκεκριμένη σχέση ή συμπεριφορά, αναφερόμενη στο παρελθόν ή παρόν, που υποπίπτει στις αισθήσεις και αντίκειται στην ηθική και την ευπρέπεια και προσβάλλει την τιμή και υπόληψη του προσώπου, ως στοιχεία της προσωπικότητας του. Συνιστά δε, ισχυρισμό του γεγονότος κάθε σχετική με αυτό ανακοίνωση, που βασίζεται, είτε σε προσωπική αντίληψη ή γνώμη, είτε σε υιοθέτηση της γνώμης άλλου (ΑΠ 518/2023, ΑΠ 496/2021, ΑΠ 149/2020, δημοσιευμένες στην ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 474/2020 δημοσιευμένη σε ιστοσελίδα www.argeiospagos.gr). II. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 1094 ΑΚ, προκύπτει ότι ο κύριος δικαιούται να απαιτήσει από τον νομέα ή τον κάτοχο την αναγνώριση της κυριότητάς του και την απόδοση του πράγματος. Ο ενάγων, στη διεκδικητική αγωγή κινητού πράγματος, πρέπει να αναφέρει την ιδιότητά του, ως κυρίου του πράγματος, αλλά και τον τρόπο, με τον οποίο απέκτησε την κυριότητα, όπως την σύμβαση και την παράδοση της νομής του κινητού πράγματος σε αυτόν από τον κύριο, σε περίπτωση κτήσης της κυριότητας με σύμβαση, ή τα στοιχεία της τακτικής ή της έκτακτης χρησικτησίας, σε περίπτωση κτήσης της κυριότητας με χρησικτησία (βλ. ΑΠ 720/2020 δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα www.argeiospagos.gr). Εξάλλου, στοιχεία, που πρέπει να περιέχει η διεκδικητική αγωγή κινητού πράγματος, είναι το αντικείμενο και η ακριβής περιγραφή του, η αφαίρεση ή η κατακράτηση της νομής ή της κατοχής του επίδικου πράγματος, καθώς και συγκεκριμένο αίτημα (βλ. Κ. Παπαδόπουλο, Αγωγές Εμπράγματος Δικαίου, έκδ. 1989, σελ. 337). Ο προσδιορισμός του αντικειμένου της αγωγής, δηλαδή του κινητού (ή ακίνητου) πράγματος, πρέπει να γίνεται με πληρότητα, σαφήνεια και ακρίβεια, ώστε να προκύπτει χωρίς αμφιβολία η ταυτότητα του πράγματος (ΠΠρΑθ 1142/2024 ΤΝΠ Νόμος) και να επέρχεται πλήρης εξατομίκευσή του και να μην καταλείπεται αμφιβολία ως προς την ταυτότητά του, ώστε το Δικαστήριο να δύναται να εκτιμήσει τις δέουσες αποδείξεις περί της ύπαρξης ή μη

Θεωρήθηκε
Η
Εισηγήτρια

ύπαρξης αυτού και να εκδώσει απόφαση, σε περίπτωση αποδοχής της αγωγής, δεκτική αναγκαστικής εκτέλεσης (ΕφΑθ 851/2024 ΤΝΠ Νόμος). III. Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 810, 816 και 817 ΑΚ προκύπτει ότι η σύμβαση χρησιδανείου έχει ως περιεχόμενο την εκ μέρους του χρήστη παραχώρηση της χρήσης κινητού ή ακινήτου πράγματος, χωρίς αντάλλαγμα, στον χρησάμενο, ο οποίος υποχρεούται να αποδώσει το πράγμα στον χρήστη μετά τη λήξη της σύμβασης, η οποία μπορεί να συναφθεί είτε για αόριστο είτε για ορισμένο χρόνο, (βλ. ΑΠ 449/2014, ΑΠ 1913/2008, ΤΝΠ Νόμος). Ο κύριος του πράγματος, που αξιώνει την απόδοση του χρησιδανειθέντος πράγματος με αγωγή από τη σύμβαση χρησιδανείου, στο δικόγραφο αυτής πρέπει να αναφέρει την κατάρτιση της σύμβασης χρησιδανείου και τη λήξη αυτής κατά νόμιμο τρόπο (ΕφΠειρ 726/2022 δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα του Εφετείου Πειραιώς). Τέτοιος τρόπος είναι σε περίπτωση χρησιδανείου αόριστου χρόνου η καταγγελία της σύμβασης χρησιδανείου, η οποία επιδίδεται στον χρησάμενο (βλ. ΟΛΑΠ 170/2003, ΑΠ 958/2004, ΑΠ 757/2008, ΑΠ 449/2014, ΤΠΝ Νόμος), ενώ όσον αφορά τα αιτούμενα κινητά, αυτά πρέπει να περιγράφονται επαρκώς κατά τα επιμέρους ειδικά χαρακτηριστικά τους, ούτως ώστε να μην δημιουργείται αμφιβολία ως προς την ταυτότητά τους και δυσχέρεια στην εξατομίκευσή τους, που θα δημιουργεί τυχόν πρόβλημα στην ενδεχόμενη αναγκαστική εκτέλεση δοθέντος ότι αυτή απαιτεί το αντικείμενο να είναι εντελώς εξατομικευμένο.

Ο ενάγων, με την υπό κρίση αγωγή του, όπως εκτιμάται από το Δικαστήριο, εκθέτει ότι η εναγομένη, με την οποία διατηρούσε ερωτικό δεσμό και είχαν συγκατοικήσει για σύντομο χρονικό διάστημα, μετά τη λήξη της σχέσης τους προβαίνει επανειλημμένως σε εξυβριστικές, δυσφημιστικές και συκοφαντικές σε βάρος του δηλώσεις και διαδόσεις στην ευρύτερη περιοχή της , όπου η τελευταία διατηρεί το και ο ίδιος διαμένει επί πολλά έτη. Ότι, συγκεκριμένα, στις , η εναγομένη του απέστειλε εξώδικη διαμαρτυρία-πρόσκληση- δήλωση, με την οποία τον κατηγορούσε ότι λόγω της παθολογικής του ζήλειας δεν μπορούσε, κατά τη διάρκεια της σχέσης τους, να συγκρατήσει τα νεύρα του και είχε καταστρέψει έπιπλα της οικίας της καθώς και το κινητό της, ότι το ανήλικο τέκνο της, το οποίο διαβιούσε μαζί τους, μην αντέχοντας τις βιαιοπραγίες αυτού στα αντικείμενα της οικίας της, εκδήλωσε σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα και

ότι και μετά τη λήξη της σχέσης τους, αυτός (ενάγων) συνέχισε να την παρενοχλεί καθημερινά, ακολουθώντας την το πρωί αλλά και το βράδυ στη διαδρομή από την οικία στο κατάστημα που διατηρεί και αντίστροφα, καθυβρίζοντάς την με εκφράσεις όπως «πουτάνα, πόρνη», ότι στις [redacted] εμφανίστηκε στο κατάστημά της, την έβρισε και την συκοφάντησε και γι' αυτό κάλεσε την αστυνομία καθώς και ότι στις [redacted]

2 την ακολούθησε από την οικία μέχρι το κατάστημά της και της φώναζε «εγώ θα σου κλείσω το μπουρδελομάγαζο σου», και τέλος ότι αυτός διατηρεί στο κινητό του φωτογραφίες της σε άσεμνες λήψεις, που απειλεί να τις κοινοποιήσει. Ότι του εξωδίκου αυτού έλαβε γνώση πλήθος ανθρώπων. Ότι, και μετά από αυτό το εξώδικο και ενώ ο ίδιος προέβη σε κατάθεση έγκλησης σε βάρος της, η εναγομένη συνέχισε να τον συκοφαντεί δημοσίως και να διαδίδει ψέματα για αυτόν στην γειτονιά της Καλλιθέας και για τον λόγο αυτό κατέθεσε αίτηση ασφαλιστικών, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμό [redacted] 3 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που επέβαλε στην εναγομένη την υποχρέωση να μην τον προσεγγίζει σε απόσταση μικρότερη των πενήντα (50) μέτρων, να μην έχει οποιαδήποτε επικοινωνία μαζί του με οποιονδήποτε τρόπο, να απέχει από έργω και λόγω εξυβρίσεις και διαδόσεις εναντίον του με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο και να μην αναφέρεται στο πρόσωπό του με οποιονδήποτε τρόπο, πλην των αρμόδιων αρχών. Ότι, παρά την ανωτέρω δικαστική απόφαση, η εναγομένη απέστειλε στο φίλο του [redacted], με τον οποίο μάλιστα υπήρχε πρόθεση να συνεργαστούν επαγγελματικά, γραπτό μήνυμα, με δυσφημιστικό για τον ίδιο (ενάγοντα) περιεχόμενο, ισχυριζόμενη ότι εκείνος την κατηγορεί ότι τον απάτησε. Ότι, επίσης και άλλη φίλη του, τον ενημέρωσε ότι η εναγομένη διαδίδει πως κατά τη διάρκεια της σχέσης του την έβριζε, την κακομεταχειριζόταν και ότι μέχρι και σήμερα της δημιουργεί προβλήματα, ενώ το ίδιο πληροφορήθηκε και από τον πατέρα του και την αδερφή του, μάλιστα ο πατέρας του, του μετέφερε ότι η εναγομένη διαδίδει σε γνωστούς και πελάτες του καταστήματός της, ότι της έχει σπάσει το χέρι, η δε αδελφή του [redacted], τον ενημέρωσε ότι η εναγομένη διαδίδει ότι είναι εκείνη που έχει πετύχει την έκδοση απόφασης ασφαλιστικών σε βάρος του, με την οποία απαγορεύεται να την πλησιάζει διότι είναι επικίνδυνος. Ότι, εξαιτίας της ανωτέρω συμπεριφοράς της εναγομένης, προσβλήθηκε η προσωπικότητά του με αποτέλεσμα να υποστεί ηθική βλάβη. Ότι, επιπλέον, μετά τον χωρισμό του με την εναγομένη, η τελευταία παρακρατεί παρανόμως και δεν του αποδίδει ένα μαύρο κομποσκοίνι μεγάλης συναισθηματικής αξίας για τον ίδιο, ένα ζευγάρι παπούτσια μάρκας Nike

Θεωρήθηκε
Η
Εισηγήτρια

(αξίας περίπου 150 ευρώ), καθώς και ένα κινητό μάρκας Samsung (περίπου αξίας 2.000 ευρώ). Ότι κατά τη διάρκεια του δεσμού τους, είχε δανείσει στην εναγομένη το χρηματικό ποσό 3.000 ευρώ, το οποίο η τελευταία αρνείται να του επιστρέψει. Ότι, για όλα τα ανωτέρω, έχει οχλήσει ήδη την εναγομένη να του τα επιστρέψει, με την από 2 εξώδικη δήλωσή του, ωστόσο η ίδια αρνείται να του τα αποδώσει. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητεί: α) να απαγορευτεί στην εναγομένη να αναφέρεται με οποιονδήποτε τρόπο στο πρόσωπό του και να διαδίδει ψευδείς ισχυρισμούς για εκείνον ενώπιον τρίτων προσώπων, όπως και οποιοδήποτε περιστατικό τον αφορά, β) να απαγορευτεί στην εναγομένη να προσεγγίζει και να επικοινωνεί με οικείους και φίλους του, ιδίως δε, να στέλνει μηνύματα με υβριστικό και δυσφημιστικό περιεχόμενο για εκείνον σε οποιονδήποτε φίλο ή οικείο του, γ) να απαγορευτεί στην εναγομένη να προσβάλλει την προσωπικότητά του με υβριστικές και συκοφαντικές συμπεριφορές, ιδίως να μην τον συκοφαντεί ενώπιον τρίτων προσώπων, φίλων, γνωστών και συγγενών, δ) να απαγορευτεί στην εναγομένη να προσεγγίζει τον ίδιο και τους συγγενείς του σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων καθώς και να επικοινωνεί με αυτούς με κάθε μέσο, ε) να απαγορευτεί στην εναγομένη να απευθύνεται είτε δια ζώσης είτε δια τηλεφώνου (σταθερού ή κινητού) ή τηλεφωνικού μηνύματος (SMS), είτε με οποιοδήποτε μέσο κοινωνικής δικτύωσης τόσο με τον ίδιο, όσο και με τους οικείους και τους φίλους του, κατά τρόπο προσβλητικό, συκοφαντικό, υβριστικό ή απειλητικό ή να ενεργεί οποιαδήποτε πράξη με σκοπό να βλάψει οποιαδήποτε έκφανση του δικαιώματος της προσωπικότητάς του, στ) να υποχρεωθεί η εναγομένη να του επιστρέψει το μαύρο κομποσκοίни και το ζευγάρι παπούτσια μάρκας Nike, που του ανήκουν, τα οποία παρακρατά, το κινητό τηλέφωνο μάρκας Samsung, τη χρήση του οποίου της είχε δανείσει προσωρινά, καθώς και το χρηματικό ποσό των 3.000 ευρώ, που της είχε δανείσει, ζ) να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει το ποσό των 20.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης, που υπέστη από την προσβολή της προσωπικότητάς του με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής του και μέχρι την πλήρη εξόφληση. Τέλος, ζητεί να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινώς εκτελεστή, να υποχρεωθεί η εναγομένη να παραλείπει τις ίδιες προσβολές στο μέλλον, με την απειλή, για κάθε παράβαση, χρηματικής ποινής ύψους 5.000 ευρώ και προσωπικής κράτησης διάρκειας τουλάχιστον ενός μηνός καθώς και να καταδικαστεί η εναγομένη στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη αγωγή, παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 9, 18 και 22 ΚΠολΔ), κατά την τακτική διαδικασία, είναι δε ορισμένη, αναφορικά με τα υπό στοιχεία (α), (β), (γ) και (ε) αιτήματά της, μόνο σχετικά με τα αναλυτικώς παρατιθέμενα ως ανωτέρω στο ιστορικό της αγωγής πραγματικά περιστατικά και ισχυρισμούς της εναγομένης σε βάρος του ενάγοντος, απορριπτομένου ως αόριστου του περιεχομένου σε αυτά αιτήματος για την απαγόρευση οποιασδήποτε αναφοράς προς το πρόσωπό του και ψευδούς ισχυρισμού σε βάρος του καθώς και από εν γένει υβριστικές και συκοφαντικές συμπεριφορές ενώπιον τρίτων προσώπων και τούτο διότι, το Δικαστήριο, μη υπάρχουσας επαρκούς εξειδίκευσης στο δικόγραφο της αγωγής, σχετικά με τα τρίτα πρόσωπα αλλά και της συμπεριφοράς της εναγομένης, για άλλα πλην των αναλυτικώς αναφερόμενων στην αγωγή περιστατικών και ισχυρισμών, δεν δύναται προκαταβολικά και μάλιστα για άδηλο αριθμό μελλοντικών περιπτώσεων και εκ των προτέρων, να επιβάλει στην εναγομένη τέτοιους περιορισμούς. Επίσης, απορριπτέο, ως αόριστο τυγχάνει το υπό στοιχείο (δ) αίτημα της αγωγής, με το οποίο ο ενάγων ζητεί να απαγορευτεί στην εναγομένη να προσεγγίζει τόσο τον ίδιο και τους συγγενείς του σε απόσταση μικρότερη των 100 μέτρων, καθόσον δεν εξιστορείται στην αγωγή, επιθετική συμπεριφορά της εναγομένης καθώς και η προσπάθεια προσέγγισης εκ μέρους της, τόσο του ενάγοντος, όσο και των συγγενών του για την πρόκληση επεισοδίων. Εξάλλου, και το υπό στοιχείο (στ) αίτημα της αγωγής, αναφορικά με την απόδοση στον ενάγοντα ενός μαύρου κομποσκοινιού, ενός ζευγαριού παπουτσιών μάρκας Nike και ενός κινητού τηλεφώνου μάρκας Samsung, που κατά τους ισχυρισμούς του παρακρατά η εναγομένη, τυγχάνει απορριπτέο ως αόριστο. Ειδικότερα, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στη νομική σκέψη της παρούσας, για το ορισμένο της διεκδικητικής αγωγής κινητού πράγματος απαιτείται ο ενάγων να επικαλείται τον τρόπο κτήσης κυριότητας του κινητού που ζητά την απόδοση και να περιγράφει επαρκώς το κινητό πράγμα, του οποίου ζητεί την απόδοση. Ίδια, δε, εξατομίκευση είναι αναγκαία και στην περίπτωση που ο κύριος κινητού, του οποίου την χρήση είχε παραχωρήσει σε τρίτον, αναζητεί αυτό επί τη βάση των διατάξεων του χρησιδανείου, όπου ο ενάγων πρέπει επιπλέον να αναφέρει τον χρόνο κατάρτισης και λύσης της σύμβασης. Τούτο διότι, χωρίς τον αναγκαίο προσδιορισμό του κινητού με βάση τα ειδικά χαρακτηριστικά του, δημιουργείται αμφιβολία ως προς την ταυτότητά αυτού και ως εκ τούτου η απόφαση δεν δύναται να εκτελεστεί. Ο

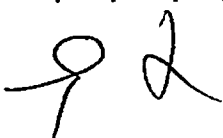
Θεωρήθηκε
Η
Εισηγήτρια

ενάγων, στην υπό κρίση αγωγή, ουδόλως αναφέρει τον τρόπο, με τον οποίο κατέστη κύριος του μαύρου κομποσκοινιού και του ζευγαριού παπουτσιών μάρκας Nike, των οποίων την απόδοση αιτείται, ως κύριος, επί τη βάση διεκδικητικής αγωγής από την εναγομένη, ενώ, επιπλέον, δεν παραθέτει τα ειδικά χαρακτηριστικά αυτών, ώστε να δύνανται τα διεκδικούμενα κινητά αντικείμενα να εξατομικευτούν επαρκώς και να μην καταλείπεται ουδεμία αμφιβολία περί της ταυτότητάς τους. Το αυτό συμβαίνει και για το κινητό τηλέφωνο μάρκας Samsung, τη χρήση του οποίου ισχυρίζεται ότι παραχώρησε προσωρινά στην εναγομένη και του οποίου επίσης την απόδοση ζητεί ο ενάγων, δυνάμει των διατάξεων περί χρησιδανείου, χωρίς, όμως, να αναφέρει ούτε τον χρόνο σύναψης της σύμβασης αυτής και λύσης της, όπως αναφέρεται στην οικεία μείζονα σκέψη ότι απαιτείται, ούτε και επαρκή προσδιοριστικά του τηλεφώνου στοιχεία. Κατά, δε, το μέρος που κρίθηκε ορισμένη η αγωγή, είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 346, 914, 932, 806, 947 παρ.1 και 2 του ΚΠολΔ, 176, 907, 908 ΚΠολΔ. Πρέπει συνεπώς, η ένδικη αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη, να ερευνηθεί, περαιτέρω, και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα δεδομένου ότι, για το παραδεκτό της συζήτησης έχει τηρηθεί η νόμιμη προδικασία, που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 6 Ν. 4640/2019 «Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις - Περαιτέρω εναρμόνιση προς Οδηγία 2008/52 κλπ. διατάξεις» περί υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας (βλ. το από 3 ενημερωτικό έγγραφο για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση και το από 1 πρακτικό περάτωσης της υποχρεωτικής αρχικής συνεδρίας, υπογεγραμμένο από τη διαμεσολαβήτρια 1, ενώ, τέλος, για το αντικείμενό της καταβλήθηκε από τον ενάγοντα το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου, με τις ανάλογες προσαυξήσεις υπέρ τρίτων (βλ. το με 2 e-παράβολο και την από 3 απόδειξη συναλλαγής της Τράπεζας 4).

Επειδή οι περιεχόμενοι στην αγωγή πραγματικοί ισχυρισμοί του ενάγοντος δεν αναφέρονται σε γεγονότα, για τα οποία απαγορεύεται η ομολογία, λόγω της τεκμαιρόμενης, από την ερημοδικία της εναγομένης, ομολογίας της, θεωρούνται αποδεδειγμένοι και μη υπαρχούσης ένστασης η οποία να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως (άρθρα 271 παρ.3 και 352 παρ. 1 ΚΠολΔ) θα πρέπει αυτή να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να υποχρεωθεί η εναγομένη να παραλείπει την προσβολή της

προσωπικότητας του ενάγοντος, και δη να παραλείπει η εναγομένη να επικοινωνεί με τον ενάγοντα αλλά και με τους συγγενείς και φίλους του, είτε δια ζώσης, είτε δια τηλεφώνου (σταθερού ή κινητού) ή τηλεφωνικού μηνύματος (SMS), είτε με οποιοδήποτε μέσο κοινωνικής δικτύωσης και να διαδίδει ισχυρισμούς, που αφορούν τον ενάγοντα και δη ότι λόγω της παθολογικής του ζήλειας δεν μπορούσε, κατά τη διάρκεια της σχέσης τους, να συγκρατήσει τα νεύρα του και είχε καταστρέψει έπιπλα της οικίας της καθώς και το κινητό της, ότι το ανήλικο τέκνο της, το οποίο διαβιούσε μαζί τους μην αντέχοντας τις βιαιοπραγίες αυτού στα αντικείμενα της οικίας της, εκδήλωσε σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα και ότι και μετά τη λήξη της σχέσης τους, αυτός (ενάγων) συνέχισε να την παρενοχλεί καθημερινά, ακολουθώντας την το πρωί αλλά και το βράδυ στη διαδρομή από την οικία στο κατάστημα που διατηρεί και αντίστροφα, καθυβρίζοντάς την με εκφράσεις όπως «*πουτάνα, πόρνη*», ότι στις 1-11-2017 εμφανίστηκε στο κατάστημά της, την έβρισε και την συκοφάντησε και γι' αυτό κάλεσε την αστυνομία καθώς και ότι στις 12-11-2017 την ακολούθησε από την οικία μέχρι το κατάστημά της και της φώναζε «*εγώ θα σου κλείσω το μπουρδελομάγαζο σου*», ότι ο ενάγων διατηρεί στο κινητό του φωτογραφίες της σε άσεμνες λήψεις, που απειλεί να τις κοινοποιήσει, ότι την έβριζε, την κακομεταχειριζόταν και ότι μέχρι και σήμερα της δημιουργεί προβλήματα, καθώς και ότι της έχει σπάσει το χέρι και ότι εκείνη έχει πετύχει την έκδοση απόφασης ασφαλιστικών σε βάρος του, διότι κρίθηκε ότι είναι επικίνδυνος. Πρέπει δε, να απειληθεί σε βάρος της εναγομένης χρηματική ποινή ποσού τριακοσίων (300) ευρώ και προσωπική κράτηση διάρκειας ενός (1) μηνός, για κάθε περίπτωση παραβίασης του διατακτικού της παρούσας απόφασης. Επίσης, η εναγομένη θα πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει στον ενάγοντα το χρηματικό ποσό των 3.000 ευρώ, ως εκ της μεταξύ τους συναφθείσας σύμβασης δανείου, την απόδοση του οποίου, σημειωτέον, ο ενάγων δεν αιτείται με την αγωγή του νομιμοτόκως (άρθρο 106 ΚΠολΔ). Περαιτέρω, το αίτημα περί χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης δεν μπορεί να θεωρηθεί ομολογημένο, αφού δεν αποτελεί πραγματικό περιστατικό, που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ομολογίας, επιδικάζεται δε, κατά την κυριαρχική κρίση του Δικαστηρίου. Επομένως, λαμβάνοντας υπόψη τις προεκτεθείσες προσβλητικές της προσωπικότητας του ενάγοντος διαδόσεις εκ μέρους της εναγομένης και την έκταση της προσβολής, τις συνθήκες τέλεσης της, σε βάρος του ενάγοντος, προσβολής της προσωπικότητάς του, του τόπου και του χρόνου, αλλά και του μέσου με το οποίο τελέσθηκε η εν λόγω προσβολή, της εξακολουθητικής συμπεριφοράς της εναγομένης, του γεγονότος ότι ο

Θεωρήθηκε
Η
Εισηγήτρια

ενάγων δοκίμασε έντονη στενοχώρια και άγχος, της αποκλειστικής υπαιτιότητας της εναγομένης και της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων μερών, με βάση και την αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένης υπόψη και της έντασης και της απαξίας της προσβολής, ο ενάγων δικαιούται εύλογης χρηματικής ικανοποίησης, η οποία ανέρχεται στο ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση. Το αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτό και δη αναφορικά με τις διατάξεις της περί παράλειψης της προσβολής της προσωπικότητας του ενάγοντος, δοθέντος ότι συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, αφού προέκυψε ότι η εναγομένη και μετά την έκδοση της σε βάρος της απόφασης ασφαλιστικών μέτρων, συνεχίζει να διαδίδει σε βάρος του ενάγοντος τους ανωτέρω ισχυρισμούς, ώστε η καθυστέρηση στην εκτέλεση μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία σε αυτόν, ενώ αντιθέτως, όσον αφορά τις διατάξεις της παρούσας για την επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης αλλά και απόδοσης του εκ δανείου επιδικασθέντος ποσού, δεν προέκυψε ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση θα προκαλέσει τόσο σημαντική ζημία, ώστε να κριθεί αναγκαία, σύμφωνα με το άρθρο 908 ΚΠολΔ, η κήρυξη των σχετικών διατάξεων προσωρινά εκτελεστών. Τέλος, η εναγομένη, λόγω της ήττας της στη δίκη, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος, κατά παραδοχή του σχετικού αιτήματος του τελευταίου (άρθρα 176, 184, 189 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ), και σύμφωνα με τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό. Σημειώνεται, ότι δεν θα ορισθεί παράβολο ερημοδικίας, μη υποκείμενης της παρούσας απόφασης σε ανακοπή ερημοδικίας, καθόσον τέτοια ανακοπή επιτρέπεται σύμφωνα με το άρθρο 501 ΚΠολΔ, μόνο κατά απόφασης που έχει εκδοθεί ερήμην, αν εκείνος που δικάσθηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή εμπρόθεσμα ή αν συντρέχει λόγος ανώτερης βίας και δεν συγχωρείται επί πλασματικής ερημοδικίας, λόγω μη νομότυπης συμμετοχής στη δίκη της εναγομένης, όπως στην προκειμένη περίπτωση, μετά τη γενική κατάργηση (με το άρθρο 9 του Ν. 2145/1993) της αναπαιολόγητης ανακοπής ερημοδικίας (βλ. ΑΠ 1514/2021 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1171/2009 δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα του Αρείου Πάγου, ΑΠ 1892/2006 ΤΝΠ Νόμος, ΠΠρΘεσ 8093/2023 Νομοτέλεια).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της εναγομένης.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Υποχρεώνει την εναγομένη να παραλείπει να προσβάλει την προσωπικότητα του ενάγοντος με την διάδοση των αναλυτικώς αναφερομένων στο σκεπτικό της παρούσας ισχυρισμών και ειδικότερα υποχρεώνει την εναγομένη να παραλείπει να επικοινωνεί με τον ενάγοντα καθώς και με συγγενείς και φίλους του ενάγοντος, είτε δια ζώσης, είτε δια τηλεφώνου (σταθερού ή κινητού) ή τηλεφωνικού μηνύματος (SMS), είτε με οποιοδήποτε μέσο κοινωνικής δικτύωσης, για τα αναφερόμενα στο σκεπτικό της παρούσας θέματα που αφορούν τον ενάγοντα.

Απειλεί κατά της εναγομένης χρηματική ποινή ποσού τριακοσίων (300) ευρώ και προσωπική κράτηση διάρκειας ενός (1) μηνός για κάθε παράβαση της αμέσως ανωτέρω διάταξης.

Κηρύσσει την απόφαση, ως προς την ανωτέρω διάταξη της, προσωρινά εκτελεστή.

Υποχρεώνει την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των οκτώ χιλιάδων (8.000) ευρώ, εκ των οποίων το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

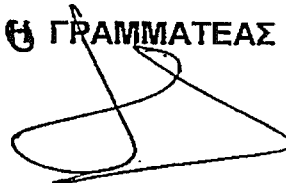
Καταδικάζει την εναγομένη στην καταβολή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των εξακοσίων πενήντα (650) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε, στην Αθήνα, στις 28 Ιουνίου 2024.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 06 Σεπτεμβρίου 2024, χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι ή οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

